

Вѡлни морски корабль носиха

И безъ вѡла въ римъ го донесоха.

И излезна стѣй изъ корабля:

„Това (рече) съ Бжїа ѣ вѡла.“

И пакъ рече: „Живъ гдѣ и Бгъ мой,

„Да не стѣжи зарадъ менѣ никой!

„Изъ къ другомъ не треба да ѣдемъ,

„Да на тѣжестъ и досада бѣдемъ:

„Но ко Отцѣ моемъ азъ ѣдемъ,

„Да при негѡ като странъ пребѣдемъ.“

И ѡтиде оу нѣкои цѣркви,

Тѣплы Бгъ твореше мѣтвы,

Да гъ оукрѣпи да дѣло соверши,

Коѣ избрѣ за спасѣнїе души.

И по това онъ ко домъ поиде,

И на срѣща родитѣла виде

Съ подданными и слуги множество,

По голѣмо свое достоїнство,

Кой идеше ѡ царска палата

Къ домъ своемъ оу време ѡбѣда.

До землѣ мѣ онъ сотвори поклонъ,

И рече мѣ: „Гдѣ раке господень!

„Помилуй ме днѣсь нища и бѣдна,

„И оупокѡй оубѡга и странна.

„Дозволи ми да сиромѣхъ бѣденъ

„Въ ѣдинъ оугла двѡра ти пребѣдемъ,

„Ка-